

„Hospodin kraluje! Oděl se důstojností. Oděl se Hospodin, opásal se mocí. Pevně je založen svět, nic jím neotřese. Tvůj trůn pevně stojí odedávna. Ty jsi od věčnosti. Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své vlnobití. Nad hukot mohutných vodstev, nad vznosné příboje mořské je vznešenější Hospodin na výšině. Tvá svědectví jsou naprosto věrná. A tvému domu přísluší svatost do nejdelších časů, Hospodine!“ (Žalm 93)

„Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. Vtom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“ Řekl jim: „Proč jste tak ustrašeni, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?““ (Matoušovo evangelium 8:23-27)

„Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“ (Dopis Římanům 13:8-10)

Dejte si dvacet!

Pravidelný spánek dnes monitorují každé chytré hodinky. Má mít svou hloubku, potřebné snění, lehkou a mělkou část těsně pod hladinou spánku i patřičný pohyb na lůžku. Sleduje se srdeční tep a dýchání. Odpočínuté tělo, znovunabyté síly, to je to, co ráno po páté potřebujeme. Když nás zradí spánek, život těžko ubrdíme. A ještě: Není žádnou chybou si během dne na chvíli zdřímnout.

Učedníci se učili následovat Ježíše. Matoušovo podání důsledně říká, že byl Ježíš první a na loď nastoupili všichni za ním, protože jej následovali. To on mohl za to, že nastoupili na trajekt ve chvíli, kdy by to rozumní lidé odložili, zvláště ti, kteří měli něco společného s rybařením. Možná si řekli - jako mnoho dnešních křesťanů - když nastoupím s Ježíšem, bude klid a pohoda. To, že se stahují mraky, to ještě nic neznamená... Byla to věc důvěry, že šli za Ním. Tak jako tak důvěřovali. Nastoupili a bouře začala v tu chvíli. Bouře to nebyla ledajaká. *Seismos* znamená cosi jako země i vody třesení.

Ježíš však navzdory bouři spal. Snad si před ulehnutím citoval Davidův žalm (3:6n):¹ „Uléhám ke spánku, vstanu zas – Hospodin sám mě podpírá! Z tisícíhlavých šiků nemám strach, i když mě svírají ze všech stran.“ Usnul proto, že byl unaven. Usnul, protože věděl, co jej čeká na druhém břehu. Možná... Nevíme. Usnul, jako když jej do vody hodí. Navzdory všemu kolem se za ním hladina spánku zavřela jako voda za vhozeným kamínkem. Tak bychom si přáli usínat a spát i my.

Některé věci ale nezaspíš! Bouři uvnitř našeho mozku, naše bolesti, samotu, strach a úzkosti. Tak to s Ježíšem bylo podle Matouše v zahradě Getsemane: „Je mi úzko až k smrti,“ řekl učedníkům. „Zůstaňte tu a bděte se mnou!“ (26:38) Učedníci ale unaveně klimbali.

Naše víra by možná nestačila ani na to, abychom na tu loď nastoupili. Už tam bychom se velice slušně omluvili a zdrželi se na břehu. Natož abychom vydrželi část či celou plavbu po jezeře. Když učedníci pochybují o svém životě, není to planá obava. Není divu, že Ježíše budí. A není to ani špatně.² Ježíš se jen podivuje nad jejich ustrašeností. Jaký je rozdíl mezi ležícím a spícím Ježíšem a bdělým Ježíšem? Přeci žádný!³ Dříve, než slovem utiší běsnící živly, tiší tedy rozbouřenou mysl učedníků. Kárá jejich malověrnost⁴ A pak ztiší živly, pohrozí jim a napomene je.

¹ A další spánkový Žalm 4:9

² Naopak. Je to jako když člověk sahá k poslednímu možnému řešení. Velitel si zapne knoflíček uniformy pod krkem, srovná epolety a zavelí k přípravě zbraní...

³ Jakoby celá situace předjímal to, co vyznáváme: „Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít.“ (Dopis Římanům 6:8) a „Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu.“ (14:7n)

⁴ Pokud se mluví o velké víře, je to jen v souvislostech s pohany (Matoušovo evangelium 8:10 a 15:28) Víra nemusí být velká; stačí, aby byla. Třeba jako zrnko hořčice (17:20).

Příběh uzavírá zcela pochopitelná lidská otázka na závěr: Co všechno se od něj dá ještě čekat, když takhle zachází se živly tohoto světa? A ptají se tak nejenom učedníci, ale lidé obecně. Otázka nemá přímou a uklidňující odpověď. Zůstává viset v textu evangelia. Je to otázka objevná, kterou by si mělo klást lidstvo znovu a zas.

1. Zatáhni závěsy, zavři okna a dveře. Můžeš usnout! Není to hřích a není to selhání, když odpočíváme, když stárneme, když stůněme! Vydechni, neboj se zavři oči...
2. Pán Bůh je Pánem, i když se třese země. Ať se děje, co se děje. Jaksi navzdory. Ježíš vstupuje na vratkou palubu na vzbouřeném jezeře. Jde rozbouřeným životem navzdory všemu. Nemůžeme si klást podmínky na naši cestu, máme jej následovat
3. Žádná chyba, když budeme naléhavě volat o záchranu, dokonce křičet k nebesům. Opakovaně a hlasitě prosit o spásu. A spolu volat s těmi, kteří to potřebují
4. Ztišit se musíme nejdříve my. Tyhle chvíle mají svoji důležitost a svou váhu. „S Kristem přece žijeme i umíráme,“ jak vyznáváme
5. Pak se ztiší i běsy. Bouře nejsou a nebudou věčně. Jsme z nich vysvobození zase a znovu (Matoušovo evangelium má dva příběhy o divokém moři. Tady a 14:22-33) Běsy nemusí být přímo devastující, stačí ten šílený rytmus. Jejich nápor se objevuje zas a zas. Třeba se nám líbí krásná a náročná práce plná vzruchu a napětí. Nikdy ale nevíme, zda bychom ji přežili, kdybychom v ní zůstali. A tak si člověk někdy říká, že je nakonec dobře, že ho vyhodili, že odešel. Odvedli jsme v té bouři svůj díl práce, zatnuli jsme zuby a vydrželi. Bouře ale není cílem. Nadýchni se a klidně vydechni, my přece nemáme konec, jdeme až do věčnosti

Ať máš před očima a v hlavě Kristovu přítomnost a neklesáš na mysl
 Ať všechny zrcadla ve tvém domě odrážejí Ježíšovu podobu a zvedají tvou mysl
 Ať dobře poznáš vyměřené meze svého povolání a podaří se ti je vždycky dostatečně naplnit
 Ať ti na svěřeném hřišti dělá radost hrát, střetávat se, dávat góly a vítězit i čestně prohrávat.
 Požehnej ti Pán ve všech časech dobrých i zlých, požehnej ti všemohoucí Bůh Otec, Syn i Duch svatý. Nyní i navěky.